

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Субота, 7 лютого 1987 року № 17 (3836).

Ціна 2 коп.

Шановні читачі! Ви, мабуть, помітили, що в нашій газеті з'явилася нова рубрика — «Слово читача». Це — трибуна для нас. Кожен наш читач може виступити в газеті, поставити проблему, запропонувати, висловити пропозицію, дати пораду тощо. Прем'єра рубрики відбулася 10 січня нинішнього року. Сьогодні надаємо слово комсомольцю 30-х років І. Г. Ткаченку.

Слово читача

У комсомольців 80-х — своя вузькоколійка

Зараз комсомолія країни готується до свого чергового форуму — XX з'їзду ВЛКСМ. Але цього з'їзду чекаємо і ми, хто пов'язав з комсомолом свою юність багато років тому і протягом всього часу лишається йому вірним. Не байдуже нам сьогоднішня діяльність Спілки, справи молоді, її життя і проблеми. Ми, ветерани комсомолу, естафету революційних, бойових і трудових традицій Ленінського комсомолу, передаємо вам, комсомольцям 80-х років. Нехай кожному із нас оволодіє почуття особистої відповідальності за свою працю, за трудову честь колективу, в якому трудитесь, відповідальності за Батьківщину, її процвітання і могутність.

Первинним комсомольським організаціям, думаю, необхідно на перше місце поставити організаційну роботу з ідейно-політичного, морального і трудового виховання у світлі рішень XXVII з'їзду партії, січневого (1987 р.) Пленуму ЦК КПРС, стратегії прискорення. З цією метою максимум уваги планові роботи на ближню і дальню перспективу. Не пав'язувати готовий план роботи, складений в затишному кабінеті, а намагатися в атмосфері спільної трудової діяльності з'ясувати у кожного комсомольця, що його хвилює сьогодні, як він мислить свій особистий вклад в XII п'ятирічку, чого чекає від чергових комсомольських зборів. Лише так план роботи буде не дотмою, а керівництвом до практичної діяльності, бо в ньому присутня колективна думка.

На першому плані у нас завжди повинна бути людина. Паперотворчість створює видимість діяльності. Справжня ж діяльність може бути лише в колективній праці з персональною відповідальністю за якість. Лише в таких сприятливих умовах взаєморозуміння, взаємодопомоги, передачі досвіду є місце і для ініціативи знизу і для ініціативи зверху, а їх сплав — це творчість!

Відома, як високо цінував В. І. Ленін моральну і виховну силу особистого прикладу. Говорючи про це, я маю на увазі особистий приклад комуніста і особистий приклад комсомольця. Яким він може бути? Перш за все — по-справжньому людським. Пошлюсь на один приклад із особистої комсомольської біографії.

...Кінець літа 1932 року. Нам, комсомольцям села Цибулеве (Знам'янський район), дано відповідальне завдання — нічне скіртування. Це довірив нам комуніст, двадцятип'ятирічний Андрій Степанович Конох. Ми працювали і вдень, і вночі. А вже завершувалася останній етап колективізації сільського господарства. На святку, коли ми заснули після нічної нелегкої праці, до нас прийшов Андрій Степанович. Він привіз сніданок: молочну солодку лапшу і теплий пшеничний хліб. Де він роздобув це багатство у той тяжкий голодний час? Це знав лише він. На все життя запам'ятав той чудо-сніданок серпня 1932 року. Після сніданку ми трохи відпочили, а потім знову взялися до роботи. Нам було по-особливому пріємно і якось спокійно на душі, — з нами снідав і працював Андрій Степанович.

А чи й зараз так? На жаль, далеко не скрізь. В. І. Ленін підкреслював, що не можна навчитися комунізму лише із книг, не можна виховати відповідальності, не доручаючи відповідальних справ. Вдумаємось і осмислимо ці заповіді Ілліча. У кожного комсомольця повинна бути важлива справа, тобто, безперервна участь у такій діяльності, яка має суспільну значимість.

Так давайте ж будемо доручати комсомольцям відповідальні справи і в процесі їх виконання виховувати відповідальність, щоб крилатий вислів «якщо не я, то хто ж?» став моральним стрижнем духовного життя молоді.

У біографії кожного покоління комсомольців була своя корчагінська вузькоколійка, свій ритм життя, дихання свого часу. У комсомольців 80-х є клас партії. Стратегія прискорення! Боротьба за мир на всій планеті!

І. ТКАЧЕНКО,

викладач кафедри педагогіки педінституту імені О. С. Пушкіна, Герой Соціалістичної Праці, за-

ЯК ВИКОНУЮТЬСЯ СОЦЗОВОВ'ЯЗАННЯ?

...ІНАКШЕ КОЛЕКТИВОМ НЕ ЗОВИ

За підсумками роботи в минулому році кращим комсомольсько-молодіжним колективом по Бобринському району визнано бригаду водіїв автосамоскидів ММЗ-554 агропромтрансу. Її очолює В. І. Чернишченко.

Успішно виконавши соціалістичні зобов'язання минулого року, транспортники перекрили план одних перевезень народногосподарських вантажів на 132,7 процента.

Що ж визначає успіх хлопців? З цим питанням я звернувся до грункомсорга КМК Василя Слоня.

— Занеми додержуватися свого слова — це головне. Тому й прищось неважко, — відповів Василь. — Але техніка залишається технікою, іноді трапляються її поломки. Тоді не обійтися без допомоги майстерні підприємства. Допомогаємо один одному — і це стало неписаним законом для всіх.

Та все ж намагаємось, щоб техніка працювала справно. Вчасно проводимо технічні огляди. Хлопці люблять свою професію, а це більше — роботу саме в молодіжному колективі.

Із комсомольським ватажком згоден і водій Анатолій Пустовойченко:

— У бригаді працює легко, постійно відчуваю дружню, товариську підтримку. Але разом з цим зростає і відповідальність. Тому, можливо, за останні роки у нашій бригаді не було жодного випадку прогулів, так дбаємо і про виробничу дисципліну.

До речі, Анатолій вже вивіз з комсомольського віку, але бере активну участь в комсомольському житті підприємства.

Про плани розповів бригадир КМК комуніст В. І. Чернишченко.

— Нині для нас, як і для всіх водіїв, настав період складної роботи в зимових умовах: знизилися темпи, збільшилися витрати пального. Та хлопці настроєні на діло. Будемо боротися і, вірю, справимося так, щоб виконати плани двох років п'ятирічки до 70-ї річниці Великого Жовтня вчасно і з високою якістю.

М. ГРИГОР'ЄВ,
громадський кореспондент «Молодого комуніста».

м. Бобринець.

Сьогодні в номері:

▲ «ВІРУ В СЕРЦІ ЗБЕРЕЖИ» — ТАК НАЗИВАЄТЬСЯ РОЗПОВІДЬ ПРО ДЕЛЕГАТА XXV З'їзду ЛКСМУ СЛЮСАРЯ КРИВОРІЗЬКОГО ГІРНИЧО-ЗБАГАЧУВАЛЬНОГО КОМБІНАТУ ОКИСЛЕНИХ РУД ІВАНА БОДРУГА (2 стор.)

▲ ЯК МОЖНА МОЛОДІ ЦІКАВО ПРОВЕСТИ ДОЗВІЛЛЯ?

ПРО ДОСВІД РОБОТИ КУЛЬТОСВІТНИХ ЗАКЛАДІВ ОБЛАСТІ В РАМКАХ ВСЕСОЮЗНОГО ОГЛЯДУ «ЗА ЕФЕКТИВНУ ПРАЦЮ І ЗДОРОВИЙ ПОБУТ» (3 стор.)

▲ «СПРИЙМАННЯ КІНОМИСТЕЦТВА ПРЯМО ПОВ'ЯЗАНЕ З ПРОБЛЕМАМИ КІНОПРОКАТУ», — ВВАЖАЄ СЕКРЕТАР КОМСОЛЬСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ОБЛАСНОГО УПРАВЛІННЯ КІНОФІЛІАМ М. ШУЛЯРЕНКО (4 стор.)

З увагою до молоді

У Будинку політосвіти обкому Компартії України відбулася XVII звітно-виборча конференція обласної організації товариства «Знання». Із звітною доповіддю про роботу правління обласної організації і завдання перебудови лекційної пропаганди в світлі рішень партії вступила голова правління О. Є. Поляруш.

Виступаючи ділилися до-

свідомі своїми думками стосовно спрямування лекторів на розвиток ініціативи й активності трудящих.

Пішлося і про необхідність поглиблення лекційно-пропагандистської роботи серед молоді. Особлива увага приділялася пошукам нових підходів, шляхів і форм атеїстичної пропаганди, формуванню науково-матеріалістичного світогляду молоді. Для навчання лекторів-початківців в містах і районах буде створено школи молодого лектора і школи лекторської майстерності.

ТВАРИННИЦТВО — УДАРНИЙ ФРОНТ

З когорти п'ятитисячників

Пригадується традиційна зустріч доярок-п'ятитисячників області кількарічної давності. Все було того дня, як належить: святково прикрашений зал обласної філармонії, щасливі обличчя знатних трудівниць, вручення нагород, музичні вітання... І тільки виступ Марії Антонівни Монаші, доярки колгоспу «Зоря комунізму» Новоархангельського району, лідера змагання, на фоні загального піднесення прозвучав досить стримано.

— Все більше тваринниць виходять на п'ятитисячний рубіж, — сказала вона. — Це радує. Але погляньте в зал: здебільшого тут люди середніх літ, є й ветерани. А молоді? Чом вона неспішно виходить на омріяні рубежі?

З тих пір минуло зовсім небагато часу, і в когорті доярок-п'ятитисячників з'явилися нові імена. Лідія Куценко, Марія Коваленко і Надія Крисько, яких ви бачите на цьому знімку, якраз і представляють ту нову хвилю молодих майстринь високих надій, про яку говорила Марія Антонівна. Порівняймо йшли дівчата до визнання, але є в їх характері й спільні ри-

си: наполегливість, прагнення до новизни, вміння зосередити всі зусилля на головному. А головне в їх роботі звісно що — конкретна віддача від конкретної групи корів. Тут не приймаються ні посилення на об'єктивні труднощі, ні обіцянки підвищувати всіх високою продуктивністю в майбутньому. Потрібен результат і не колинебудь — сьогодні.

Лідія Куценко з колгоспу «Союз» Знам'янського району і Надія Крисько з колгоспу імені Куйбишева Гайворонського району відомі в області. Про гостроту їхньої суперечки за першість в минулому році свідчить хоча б той факт, що в листопаді несподівано для всіх в лідери вийшла Надія. Врашті-решт, досвід Лідії Куценко взяв гору, і вона фінішувала з відмінним показником — 5720 кілограмів. Члена бюро обкому комсомолу, лауреата республіканської премії імені М. Островського нагороджено перехідним призом ЦК ВЛКСМ «Молодий оператор машинного доїння». Лідія представлятиме обласну комсомольську організацію на XX з'їзді ВЛКСМ.

5262 кілограми молока від кожної корови своєї групи надійла ще одна представниця колгоспу «Союз» — Марія Коваленко. Вона відмінно впоралася із завданням, поставленим перед собою на початку року.

Цей знімок було зроблено під час роботи XXIV обласної комсомольської конференції. Було про що поговорити її делегатам, кращим молодим дояркам під час зустрічі. Адже в кожній — свої «секрети», свої невідомі проблеми. Так, так, проблеми: в обох господарствах не відповідає зростанню вимогам сьогодення рівень механізації трудових процесів на фермах, не простежується й послідовності в роботі зооветспеціалістів по відтворенню молочного стада. Але три тисячі і більше надій повинні стати в нашій області обов'язковими для всіх. В цьому Лідія Куценко, Надія Крисько і Марія Коваленко твердо переконані. Тому й вирішили вони звернутися до молодих доярок із закликом: надійти від кожної корови не менше, як по 3,5 тисячі кілограмів молока, впоратися з плановими завданнями і взятими соціалістичними зобов'язаннями до 70-річчя Великого Жовтня.

М. ПОЛІЩУК.
Фото В. ГРИБА.

ТВОЄ ДОЗВІЛЛЯ

ЗА ЧАС, ПРОТЯГОМ якого в нашій країні розгорнувся масштабний наступ на пияцтво й алкоголізм, в області кількість магазинів, де продається спиртне, знизилася на 83 проценти. І відповідно на 66 і 25 процентів зменшилися спричинені нетверезістю виробничий і дорожній травматизм. Однак боротьба з пияцтвом ведеться не тільки заборонними методами, а й агітаційними, такими, що пропагують здоровий спосіб життя. Старший методист обласного науково-методичного центру В. Я БОГДАНОВА представила нам матеріали обласного огляду роботи культурно-освітніх і медичних закладів «За здоровий побут». Деякі масові заходи, проведені в районах варті наслідування.

ДОСВІД

СИНИЙ ВИМПЕЛ ДЛЯ «ЗЕЛЕНОГО ЗМІЯ»

ЦІКАВО МОЖНА провести вечір, наприклад, у клубі «В колі друзів» при Новгородківському РБК. Його постійно відвідують 15 подружніх пар. Члени клубу зустрічалися з Героєм Соціалістичної Праці Г. І. Ткаченко; перед ними виступали з порадками і консультаціями медики, працівники ЗАГСу, подружжя, які прожили в парі 25 і 30 літ. Жваво пройшли зустрічі з жителями райцентру, які побували за туристськими путівками в Індії, Чехословаччині, Фінляндії. На кожне засідання приходять працівники громадського харчування і проводять практичні заняття по сервіровці столу, приготуванню та оздобленню страв. Кожне засідання супроводжується розважальною програмою. При міському будинку культури діє клуб тверезості. Близько 30 його членів самі випускають газету «За здоровий побут», тут же вивішують вимпел синього кольору, на якому напис: «Рекордсмену, який уста-

новив рекорд по порушенню трудової дисципліни. Ганьба порушникам трудової дисципліни і любителям оковитої!»

У Петрокорбівці Новгородківського району при сільському будинку культури на базі фольклорно-етнографічного ансамблю створено клуб любителів українського фольклору. Характерна його риса — загальнодоступність. Не тільки члени клубу, а й будь-хто із жителів села може брати тут участь у різноманітних заходах. Влаштувають жителі села «Українські досвітки», «Вечорниці». Всі в захопленні від «балабушок», якими із задоволенням частують петрокорбівські господарині.

При Олександрівському сільському будинку культури Добровеличківського району працює клуб за інтересами «Подружжя», члени якого взяли на облік всіх жінок, котрі зловживають спиртними напоями, і проводять з ними виховну роботу.

Тематичний вечір «Крап-

ля крові» пройшов у Олександрівському районному будинку культури. Заступник голозного лікаря райлікарні М. Г. Василько розповіла про досягнення радянської медицини, про людей, які віддають свою кров для врятування життя інших. Виступили донори. Хвилюючою була розповідь В. Бондаренка, якому донор О. Гирич прийшов на допомогу в критичний момент його життя. Такі зустрічі згуртовують людей, допомагають відчувати плече один одного.

У Новоархангельському районному будинку культури обладнано музичну вітальню, в якій проводиться цілий ряд масових заходів, таких, як «вогники» доярок — комсомолок, засідання клубу молоді сім'ї, вечір вшанування ветеранів праці, робітників комбінормового заводу.

У клубних закладах Вільшанського, Знаменського, Новоукраїнського районів проходять масові спортивні заходи: «Тато, мама і я — спортивна сім'я», «Усією бригадою — на старт». У Добровеличківському РБК вперше в області проведено бал молодожонів.

У ході огляду визначилися кращі колективи лікувально-профілактичних закладів і лікарі — пропагандисти, які активно пропагують здоровий спосіб життя.

Серед них обласна лікарня, де працює клуб тверезості «Аметист».

На базі клубу державної торгівлі в Кіровограді організовано університет медичних знань для учнів СПТУ № 15. В його програму включено ряд питань, які пропагують здоровий спосіб життя, розкривають шкідливість алкоголю, наркоманії, куріння.

9 ЛЮТОГО ВИПОВНЮЄТЬСЯ 100 РОКІВ
ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ В. І. ЧАПАЄВА

НЕЗАБУТНІ ЗУСТРІЧІ

Ім'я легендарного героя громадянської війни Василіа Івановича Чапаєва золотом сторінкою увійшло в історію нашої Батьківщини. Революційний ентузіазм, відданість Комуністичній партії і трудовому народу, природний талант і вдумливе ставлення до військової справи поставили Чапаєва в перші ряди прославлених полководців громадянської війни.

Радянський народ свято береже пам'ять про бійця революції, легендарного героя. Іменем Чапаєва названо міста і населені пункти, фабрики, колгоспи і радгоспи, школи, бібліотеки, вулиці, кораблі.

В Кіровограді Чапаєву побувати не довелося, та рівно п'ятдесят років тому гостем міста був син героя Аркадій Васильович — тоді лейтенант Червоної Армії. Його зустрічі в Будинку офіцерів, педагогічному інституті, Палаці піонерів, промдівізії міліції та клубі промислових операцій викликали великий інтерес. Молодь, дорослі, діти слухали захоплюючі розповіді Ар-

кадія Чапаєва про свого батька:

— З дитинства Василь Іванович пізнав нужду і тяжку працю на багатстві, хлопець мандрував по Поволжю в пошуках заробітку. Потім — служба в царській армії.

Пройшовши сувору школу життя й імперіалістичної війни, майбутній полководець зумів розібратися у складній обстановці того часу, зрозумів, що війна несе

кровопролиття і горе народу. У ньому зміцніла ненависть до самодержавства. Після Лютневої революції Василь Іванович Чапаєв твердо став на політичну платформу партії більшовиків і був її вірний захисник.

Найбільш яскраво воєнне обдаровання Чапаєва виявилось під час командування 25-ю стрілецькою дивізією. Воно вписало чимало яскравих сторінок до літопису воєнних подвигів на Східному фронті проти загарбницьких армій адмірала Колчака. Після серії блискучих заміщень військових дій проти колчаківських генералів було прорвано ворожий фронт на підступах до Волги, звільнено Уфу.

5 вересня 1919 року легендарний командир загинув. Дивізія, яка одержала його ім'я, в наступних боях примножила кращі революційні традиції, переможно пройшла героїчний шлях громадянської війни.

Так розповідав Аркадій Васильович трудящим нашого міста про командира Чапаєва. З великим нетерпінням чекали сина командира на заводі «Червона зірка», в бібліотеці імені Крупської. До початку лекції в технікумі сільськогосподарського машинобудування студенти співали пісні про героїчного полководця, згадували окремі епізоди з біографії «Чапаєв».

18 жовтня 1937 року рішенням міськвиконкому одній з вулиць Кіровограда було присвоєно ім'я Василя Івановича Чапаєва.

Л. БІЛАШ,
завідуюча відділом
публікацій обласного
держархіву.

На знімку: Василь Іванович Чапаєв, 1918 рік.

ЗАВТРА — ДЕНЬ АЕРОФЛОТУ

Що може бути краще від льотної погоди?! Висока блакить неба, монотонна робота джурбін, заспокійливий голос диспетчера — інформатора:

— Розпочинається посадка на рейс...

І ми поїхали в аеропорт. Той, що здалеку нагадує легку бригантину, той, що зв'язує Кіровоград невидимими повітряними нитями — лініями з Москвою і Адлером, Вільнюсом, містами республік, віддаленими райцентрами області.

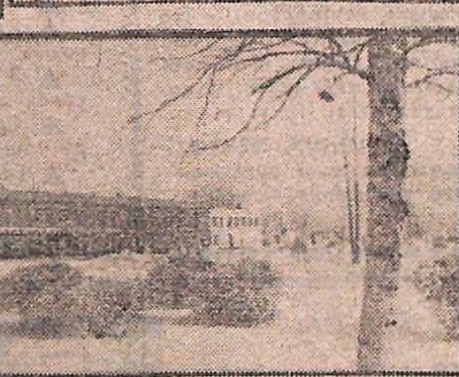
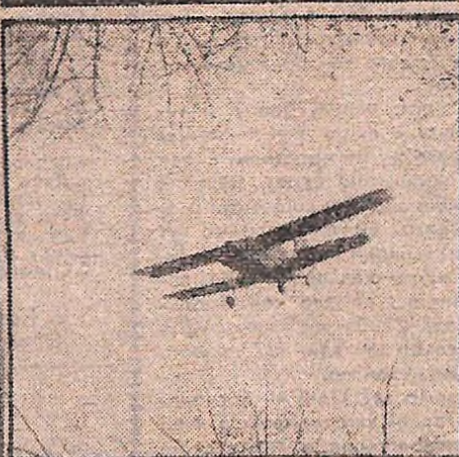
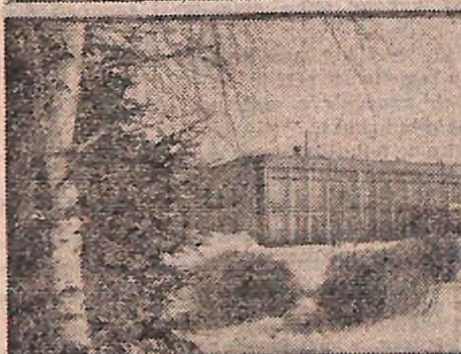
Втім, помиляються ті, хто вважає, що перевезення пасажирів — єдина робота авіаторів.

— Тільки торік ми відтранспортували 2000 тонн народно-господарських вантажів, 300 тонн — поштових, — розповідає заступник командира В. М. Мошеля. — Державний план перевиконали з усіх техніко-економічних показників.

Уточнимо: в оті «усі» показники входять ще й сільськогосподарські авіахімроботи — підживлення озимини, боротьба зі шкідниками технічних культур, десикація соношнику. Їх кіровоградські авіатори провели на площі 1 мільйон 22 тисячі гектарів.

Комсомолка Ліана ТРОХИМЕНКО, яку ви бачите на знімку справа, літає бортпроводником на авіалініях до Москви, Волгограда, Львова. Літає недавно, лише рік, але вже засвоїла, що найперші риси стюардеси — компетентність, ввічливість, готовність допомогти.

Йдуть остані приготування до польоту (на знімку вилізу). Біля легкокрилого лайнера «ЯК-40» «чаклюють» авіатехніки Григорій КОНОНЧЕНКО і Володимир ТАРАН.

Ще мить — і літак буде поставлено на злітну полосу. У командирському кріслі — пілот першого класу, комуніст Валентин Семенович СТЕПА-

НЕЦЬ. За двадцять чотири роки він провів у повітрі близько 16 тисяч годин, допомагає становленню багатьох молодих льотчиків.

— Завершується посадка на авіарейс Кіровоград-Київ, — почувся під високим склінням залу аеропорту спокійний голос інформатора. І

останні пасажирі радо заспішили до трансу літака. Зрозуміло: Аерофлот — це Швидкість, Надійність, Комфорт! Фото В. ГРИБА.

Суботній КУР'ЄР

ПРОБЛЕМИ, що стоять перед кінопрокатом, невіддільні від прихильності масового глядача до самого кіномистецтва.

Від редакції. Щоб заголовок не видався комуся темною черговою мінорецензією, який час від часу друкує наша газета, редакція робить цю вступну ремарку. Все ж проблематика залишиться тією ж — німо і глядач, людина і її духовне «я», удачі й конфлікти на цьому шляху. Курс на демократизацію нашого суспільства передбачає процес оновлення і тут.

КІНО

«ПРОСТИ», АБО ЧЕРГОВА ІРОНІЯ ДОЛІ

Н ЕМАЄ фільма, який би подобався одночасно всім. Але так само немає людини, котра б вважала кіносвіт чимось невіддільним від її щоденного життя. Досвід доводить, що нехтування пізнанням світу й порівнянням його зі своїми знаннями з допомогою кінематографа, не просто робить нашого сучасника духовно убогішим. Тому інший варіант заголовку до цих думок міг би бути сформульованим у такому гіпотетичному вигляді: «Закохані за власним бажанням. Такими бачаться стосунки між глядацьким світом і світом кіно.» А поки що...

Поки що з кіноекранів неохоче «зістрибували» «Нові амазонки». Цей фільм випав із правила — хоча це слід вважати винятком: попереднього афішування не було. Крім, додам, найпоширенішого і досить суб'єктивного — «народного» поголосу. Тим не менш із першого дня його демонстрації до кас кінотеатрів практично на всі сеанси шикувалися довжелезні черги. Фільм ждали — на фільм пішли.

Вітчизняний «Прости», який ось уже кілька днів демонструється, попри, я б сказав, «масовану» рекламу у всіх можливих її формах був зустрінутий, м'яко кажучи, трохи стриманіше. Хоча зовнішньою атрибутикою він не міг помітно поступитися роботі польських кінематографістів: акція, сюжет, виразливі засоби, увесь комплекс видовищних елементів в активі й «Прости». Отже? Отже, так не в рекламі спасіння.

Я не мистецтвознавець. Із дня в день проте спостерігаю реакцію глядачів на кінотворчі сценаристів, режисерів, операторів, художників, самих авторів й інших співтворців кожного художнього твору. Важливо, між іншим, і те, що я одночасно і глядач, і прокатник, маю справу з тими ж фільмами.

Отже, що ж хочеться довести?.. Принаймні одне: золоту серединку між попитом і пропозицією у змаганні за чисті й розумні глядацькі душі варто і треба шукати як авторам фільмів, так і тим, кому ці фільми доносити поверхом нижче — прокатникам. Про завдання, які ставляться перед представниками першої групи, зайве говорити — досить звернутися до матеріалів останнього з'їзду Спілки кінематографістів СРСР та Чергового пленуму її правління: самокритика і критика, яка прозвучала з трибун згаданих форумів, дає підстави припускати, що висновки будуть зроблені серйозні.

Добір репертуару — чи не найбільш чітке з питань. Раз фінанси — дайшов грошовий ефект від демонстрації. Раз на серйозну тему фільм — турбуйся про рівень. Але задля досягнення основної мети поки що доводиться цим нехтувати. Звідси — «Хто і як?», «Самрват», та

інші «вірняки», які пускаємо у випадку провалу плану через «неглядацькість» інших стрічок, не обов'язково між іншим, вітчизняного виробництва.

Підготовка. Про мінонлуб «Екран» де-що пізніше, а поки що про зсичне. Кожен з нас при бажанні практично в будь-якому фойє бачить кіноафіші, мінобулети з короткими розповідями про фільми, що демонструються. В обласній пресі періодично друкуються як репертуарні афіші, так і рецензії на фільми. Мені вірно підкажуть, що добре допомагають хоч зорієнтуватися у проблематиці наступних мінопрем'єр і попередні рекламні фільми, які в побуті зовуть просто рекламними ролями. Останнє — надбання, щоправда, лише тих обласних кінотеатрів, як «Комсомольськ» та «Жовтень» (м. Олександрія). Так само практично лише в них час від часу проводяться так звані кінопанорами, де глядачі, крім простого перегляду міноартистів, мають можливість по-знайомитися з іншими фільмами подібної проблематики, у тому числі й минулих років. В Олександрії в приміщенні самого кінотеатру аматори змогли одладати такий собі мінокубрик — затишний клуб для малечі, молоді тата й мами якої у цей час нагорі (кубрик у напівапідвальному приміщенні) діяв тільки мінофільми «для дорослих». Важко? Не дуже. Дійово? Принаймні, це ті спроби працювати з масовим глядачем, що й

ставить перед собою за мету наш прокат. Діло за нашою елементарною неписьемністю. Скоро ми відзначимо п'ятидесяті дні. Готуємося й ми, пропагандисти кіно. Але так чи інакше доводиться розраховувати майже завжди лиш на себе. Є у нас в обласному центрі вуз, який навіть носить ім'я геніального поета. І чому ж тоді сьогодні, коли свято вже готується, нам доводиться вислуховувати з їхнього боку... більше чи менше завуальоване всілякими «об'єктивними» труднощами віднікування? Негоже, негарно виходить, колеги. Та й інших ювілеїв хіба мало?

Із невідворотним відкриттям в Кіровограді у лютому (як було офіційно оголошено) першої відеотеки ми станемо перед очевидним фактом щось реально і дійово протиставити цій формі організованого дозвілля. Це не бачиться звичною конкуренцією — мова про взаємне доповнення. Чим же реалізуємо стару добру «кіношку»?

Так ми логічно вийшли на тему конкретного глядача. Він, розумний і перекірливий, не спокоситься навіть найвтонченішою рекламою. Він, у гіршому випадку, просто просидить ці вечірні години десь в іншому місці і невідомо, чи залишиться від цього задоволенням. Але він не піде і на абіщо в строкатій одешині реклами. Авторитет згаданого вже кіноклубу «Екран», знаю, досить високий. Чому? Немала заслуга тут минулого, коли люди просто були дещо шоквані такою доступністю високих матеріалів кіномистецтва й йшли попервах, як кажуть, просто поглядіти. Згодом частина з таких переросла в дійсно цінителів, частина — повернулася в лоно масового глядача, глядача без вибору. Тут, очевидно, і варто зондувати ґрунт, у формі елементарного хоч би анкетування.

І, зрештою, про кадри. Вони й тут можуть вирішувати якщо не все, то чимало. А на сьогодні це проблема й для управління кінофікації: серед цехових керівників найбільша — у кінотеатрі імені Дзержинського. Серед молодих тут адміністратор, змішаний та старший інженери, три кіномеханіки... У «Комсомольці» і «Мирі»... по два комсомольця — і так далі. Слабо ще контактують із нами навчальні заклади, які готують хоча б тих кіномеханіків.

Учитися будемо всі. Одні — досконалі техніки (згадані вже механіки), інші — культурі поведінки з глядацькою аудиторією (насири, контролери), а ще інші — культурі спілкування й її залучення, підвищення як її запитів, так і доброго смаку. Хочемо мати поруч із собою більше однодумців.

М. ШУЛЯРЕНКО,
секретар комсомольської організації обласного управління кінофікації.

УВАГА! БЛІЦ-КОНКУРС!

Суперкубок

24 лютого в Монако у фінальному матчі Суперкубка київські динамівці зустрінуться з румунським клубом «Стяуа».

яку він виступав у матчі проти «Зірки» (2 очка). 2. Атакуюча команда порушує правила біля штрафного майданчика суперника. Суддя призначає у її бік вільний удар. Гравець,

«Суперкубок». Для участі в конкурсі необхідно надіслати на адресу редакції поштовою карткою з відповідями на такі запитання:

1. Цього гравця тоді добре запам'ятали кіровоградські прихильники футболу. Під час матчу першої Радянського Союзу проти «Зірки» він зробив дві «ювелірні» передачі своїм партнерам і ті сповна використали їх. Мише лише кілька сезонів і 24 травня 1972 року у Барселоні в фінальному матчі Кубка володарів кубків проти шотландського клубу «Глазго Рейнджерс» цей форвард буде захищати кольори московського «Динамо». Пригадайте прізвище вказаного футболіста, а також команду, за

що виконує удар, вирішивши відіграти м'яч своєю воротареві. Та через помилку голкіпера м'яч, навіть не доторкнувшись до нього, потрапив у ворота. Яке рішення повинен прийняти арбітр у даній ситуації? (2 очка).

3. Вкажіть результат фінального матчу Суперкубка між «Динамо» та «Стяуа». (3 очка).

Термін надсилання відповідей — 21 лютого (за поштовим штемпелем). Переможця бліц-конкурсу чекає приз — книга Олега Блохіна «Екзамени футболу». В ній гравець київського «Динамо» розповідає про свій шлях у великий футбол, про участь в міжнародних матчах, про проблеми футболу, які хвилюють численних болільників.

КУТОЧОК ГУМОРУ

ЗВІТУВАВ ХОМА ХИТРУН

Звітвав Хома Хитрун (якось у суботу). Про те, як іде в районі спортивна робота. Дві години чуба м'яч, довго чухав скроні. Й написав: «У холгоспі кожним Е по стадіону».

А в деяких і по два встигли збудувати. (Це у тих, де голова любить м'яч ганяти). Потім вгору очі зів, прикусивши губи. І додав: «Є в районі три спортивні клуби. П'ять команд гирьовиків піднімають гирі. Не по одній, не по дві — сразу по чотири. Гонять шайбу по траві хлопці-хонейсти. А зимою лід малюють юні фігуристи. На висоті у нас спорт (до речі сказати): Десять масмо майстрів і сто кандидатів. А один у нас силач таку силу має, Що навідріг нулаком бугая вбивав. Писать скінчивши, Хома збило набанир шапку».

І вдоволено поставив величезну крапку... Десь за тиждень, чи за два із облспортради пропонують дати спортсменів на спартакіаду: Дати всіх гирьовиків, усіх хонейстів, бігунів, силачів і всіх фігуристів. Знову чуба м'яч Хома, до неї їх взяти в бенефіт?.. Спортробота у Хоми тільки на папері.

Віктор ЧОРНОГОР.

с. Нова Прага, Олександрійський район.

Фрази

▲ Гризучи граніт науки, бережіть зуб мудрості!

▲ Його широке поле діяльності заросло бур'яном.

▲ З виду — віця, але ж змогла скрутити свого чоловіка в баранячий ріг!

▲ Серед плазунів є такі, що можуть довго ходити на задніх лапках.

▲ Говорячи недомовками, можна сказати багато зайвого.

Ю. БЕРЕЗІН.

ТАЛАНТ У ДОЛАРАХ

На аукціоні в Магдебурзі (ФРН) манускрипт Ейнштейна був проданий за 75 тисяч марок, а одна сторона рукопису нот Шуберта досягла ціни 150 тисяч.

ЩЕ РАЗ ПРО РЕКОРДИ

Перше видання «Книги рекордів» Гіннеса вийшло у світ 27 серпня 1955 року. Кожний рекордсмен може прислати свої досягнення на адресу: Гіннес Букс, 2 Сесіл Корт, Лондон Роуд. Енфілд Міддлсекс, Великобританія.

Світовий рекорд лужання на воді без допоміжних засобів встановив у Цюріху один австрієць, який спочивав на поверхні басейну протягом п'яти годин і 22 секунд.

ХТО ТЕБЕ ВКУСИВ!

Статистика на основі спостережень швейцарської служби швидкої допомоги свідчить: у 75 випадках зі ста пацієнтами, які надходять з укусами, страждають від агресивності собак, 6 — від котів, 5 — коней та інших тварин. Два проценти у цьому переліку складають укуси від... людей.

СУТО ЧОЛОВІЧА СПРАВА

У Лондоні діє чоловічий клуб, членами якого можуть стати тільки ті чоловіки, які колись зламали руку чи ногу. Щоб очолити цей клуб, претендент повинен мати на своєму рахунку принаймні п'ять переломів.

ЛІТАЮЧИ «КАШАЛОТИ»

Саранча у деяких африканських країнах так увійшла в побут, що дешевше стало завозити живність звідкись, аніж пробувати боротися з цією бідою. Протягом дня рій саранчі може винищити 500 тонн збіжжя.

ДЮЖИНА РОКІВ МОВЧАНКИ

Протягом дванадцяти років не озивалися одне до одного Патриція й Боб Емерсон з англійського міста Темворт. Цим самим вони встановили своєрідний рекорд світу у розділі «тихих» днів у шлюбі.

ДІЙОВИЙ СПОСІБ

Викладач Ноттінгемського університету провів кілька експериментів, на підставі яких дійшов висновку: особи, які хочуть схуднути, не повинні займатися приготуванням страв і вести балачки на кулінарні теми.

За матеріалами журналів «Вето» (ПНР) і «Паралели» (НРБ) підготував І. Куценко.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

НАША АДРЕСА:
316050. МПС,
м. Кировоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-54-26; відповідального секретаря — 2-55-65; відділу робітничої молоді та внутрішнього життя, сільської молоді — 2-53-94; пропаганди, листів і масової роботи — 2-59-82; учнівської молоді, морально-естетичного виховання — 2-55-65; військово-патриотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-53-22; оголошень — 4-28-86; коренторської — 3-61-83.

Газета виходить у п'ятницю, суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Глібова 3.